

[Ministeren for handel, industri og søfart.] der ikke oprettes uønskelige kursus, og at de statsmidler, der stilles til rådighed, bliver anvendt på den mest hensigtsmæssige måde.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Sæderup: Som allerede omtalt af den højtærede handelsminister er det foreliggende forslag til lov om handelshøjskoler fremkommet på grundlag af det af handelsministeriet nedsatte udvalgs betænkning og er væsentligt overensstemmende med det udkast til lov, betænkningen fra dette udvalg indeholdt.

Under arbejdet i det folketingsudvalg, der har behandlet sagen, er der foretaget en ændring i § 4 om tilsynsrådets sammensætning, men ellers er der ikke foretaget ændringer.

Til § 1, stk. 1, punkt 1, vil jeg bemærke, at selvom det efter min opfattelse principielt måtte være at foretrække, at disse skoler, som tilfældet er for andre højere læreanstalters vedkommende, hørte ind under samfundsmæssig ledelse og drift, forstår jeg de særlige forhold, der gør sig gældende her, og er indforstået med den fastsatte betingelse, at skolen ejes af en handelsorganisation og drives for dennes regning, eller at den organiseres som selvejende institution. Jeg går ud fra, at de i § 2 nævnte bevillinger på de årlige finanslove bliver så rummelige, at ingen, der nærer ønske om og har betingelser for at søge uddannelse på disse skoler, skal være afskåret fra det af økonomiske grunde.

Man plejer jo at sige, at der her i landet er lige adgang for alle til den højere og den højeste undervisning og uddannelse. Teoretisk er det rigtigt, idet selve undervisningen almindeligvis er vederlagsfri, men i praksis holder det ikke stik. Opholdet i en fremmed by er dyrt, bogkøb er også en stor post, og tager man så også de tabte indtjeningsmuligheder i studietiden med i betragtning, bliver der en meget iøjnefaldende forskel i adgangsmulighederne, en forskel, der også tydeligt fremgår af statistikken over, hvilke befolkningsgrupper den studerende ungdom kommer fra. Men selvom man ser bort fra alle disse forhold, er handelshøjskolerne stillet anderledes end andre højere læreanstalter, idet der kræves en ikke ubetydelig studieafgift, og navnlig for de elever, der skal søge dagskole, vil der blive tale om store økonomiske ofre.

Det må derfor forudsættes, at de tal, der nævnes i udvalgets betænkning i forbindelse med § 2, ikke skal betragtes som endelige, men at der må være mulighed for bevillinger efter behov, hvadenten de skal gives som øgede tilskud til skolerne, så at studieafgiften kan nedsættes, eller de skal ydes som understøttelse til uformuende elever.

Med hensyn til den anden betingelse for godkendelse, opfyldelsen af de krav, der i § 1, stk. 1, punkt 2, stilles til studielederen og lærerne, har jeg forstået det sådan, at selvom udvalget synes stærkt i sine fordringer, vil man ikke kræve noget, som det for flere af skolernes vedkommende vil være uoverkommeligt at opfylde.

I det hele taget er det naturligvis ikke hensigten at lægge hindringer i vejen for de handelshøjskoler, der allerede er oprettet i en række byer, og heller ikke for dem, der måtte blive behov for i den kommende tid. Her kan også henvises til udvalgets udtalelser om at pålægge skolerne såvidt muligt at begynde nye hold hvert år og at undgå at samle undervisningen på en enkelt dag ugentlig. Det er forståeligt, at disse krav har vakt betænkeligheder både hos folketingsudvalgets medlemmer og hos de pågældende skoler. Men både med hensyn til disse spørgsmål og med hensyn til det førnævnte om studielederens kvalifikationer har jeg opfattet det sådan, at den højtærede handelsminister har stillet sig velvilligt og forstående, så at det kan ventes, at der ikke på noget af disse områder vil blive stillet krav, som ikke kan honoreres, hvis betingelserne for en handelshøjskoles forsvarlige drift iøvrigt er tilstedet.

Jeg skal endnu kort omtale den ændring, der er sket i § 4, hvorefter det oprindelige forslags antal medlemmer af tilsynsrådet udvides med eet, fra 8 til 9; det nye medlem skal udnævnes af handelsministeren, som derefter foruden formanden udnævner 2 af tilsynsrådets medlemmer som repræsentanter for henholdsvis butikshandelen og handels- og kontormedhjælperne. Man har ved denne ændring delvis imødekomet en fælles henvendelse fra De danske Handelsforeningers Fællesorganisation og De samvirkende Købmandsforeninger samt en henvendelse fra Handels- og Kontormedhjælperforbundet, og man har herigennem givet tilsynsrådet en mere alsidig sammensætning, end det havde efter det oprindelige forslag.

Jeg vil sluttelig udtrykke min tilfredshed med, at forslaget formentlig nu bliver gennemført så betids, at loven får gyldighed fra det nye undervisningsårs begyndelse.